

Kriechendes und Pflanzen) MBH. 1, 47. TATTVAS. 48. VAHNI-P. im ÇKDR. *Schöpfung der Elemente* BHĀG. P. 3, 10, 15. MĀRK. P. 47, 31.

भूतसालिन् (भूत + सा°) m. Augenzeuge der Wesen, der Alles sieht, was die Geschöpfe thun, MBH. 3, 2982.

भूतसौधन (भूत + सा°) adj. (f. ई) in der Stelle: सप्त संसर्गो षष्ठमी भूत-साधनी VS. 26, 1. nach MAHĀDH. पृथ्वी भूतानि साधयति उत्पादयति; nach der Analogie wäre zu erklären: die Wesen leitend, zum Ziele führend.

भूतसार (भूत + सार) m. eine Varietät von *Calosanthus indica* Bl. RĀ-ĠAN. im ÇKDR.

भूतसूक्ष्म (भूत + सू°) n. ein feines Element (तन्मात्र) BHĀG. P. 1, 2, 33. 5, 7, 2.

भूतस्थ (भूत + स्थ) adj. in den Wesen seiend BHĀG. 9, 5.

भूतस्थान (भूत + स्थान) n. Wohnplatz der Wesen MBH. 1, 48.

भूतहत्या (भूत + ह°) f. Tödtung eines lebenden Wesens BHĀG. P. 1, 8, 52.

भूतहत्त्री (भूत + ह°) f. Vertreiberin der Gespenster, Bez. zweier Pflan-zen, der बन्ध्याकर्कोटकी und der नीलहर्षा RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतहर (भूत + हर) m. Bdelion RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतहारिन् (भूत + हा°) n. *Pinus Deodora* Roxb. RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतश (भूत + श) m. N. pr. eines Liedverfassers, eines Abkömmlings des Kaçjapa, NIR. 12, 41. RV. 10, 106, 11.

भूताङ्गुश (भूत + अ°) m. eine best. Pflanze = तव, तवक, तुरक, ती-रुण, क्रूर u. s. w. RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतात्मक (भूत + आत्मन्) adj. das Wesen der Elemente besitzend Verz. d. Oxf. H. 103, a, 3.

1. भूतात्मन् (wie eben) m. 1) die Seele der Wesen NIR. 14, 3. Ind. St. 2, 61. Bein. Brahman's AK. 3, 4, 108. H. an. 3, 397. MED. n. 198. R. 4, 44, 120. Beiw. Mahāpuruṣa's (Viṣṇu's) HARIV. 14120. ÇKDR. nach dem MBH. VP. 2, N. 2 (one with created things WILSON, also adj.). Çiva's ÇĀNDAR. im ÇKDR. सर्व° M. 1, 54. — 2) die individuelle Seele: निर्हरिष्यति ते देहाद्भूतात्मानं चिरापितम् R. 6, 36, 32. प्रकृतं शरीरेषु न पश्यन्ति स्म राघवम् । इन्द्रियेषु प्रवर्तते भूतात्मानमिव प्रज्ञाः 73, 22. यत्नो लक्ष्मण भूतात्मा नूनं मामवमन्यते । अनुकोशान्मुडुवाच्च नृपात्मज निवर्तते ॥ 3, 69, 2. गात्राणि, मनस् भूतात्मन् (= सूक्ष्मादिलिङ्गशरीराव-च्छिन्नो जीवात्मा KULL.), बुद्धि M. 3, 109. भूतात्मन् (ein Gemüth, welches an den Elementen haftet, St.), बुद्धि, तेजस JĀĠAN. 3, 84. — 3) Kampf (die Natur der Wesen) ÇĀNDAR. im ÇKDR.

2. भूतात्मन् (wie eben) 1) adj. dessen Geist geläutert ist (vgl. भावि-तात्मन् u. dem caus. von 1. भू 3.) MBH. 13, 2124. भूतः प्राप्ता वशीकृत आत्मा चित्तं वैस्ते Schol. — 2) m. der Körper (dessen Wesen die Ele-mente sind) AK. 3, 4, 108. H. an. 3, 397. MED. n. 198. MAITREJUP. 3, 2. im Gegens. zu तेजस M. 12, 12.

भूतादि (भूत + आ°) m. 1) der Erste unter allen Wesen, Bein. des Mahāpuruṣa HARIV. 14120. — 2) der Ahaṁkāra als Erzeuger der Elemente, HALL in der Einl. zu SĀMKEJAP. 48. fg. SĀMKEJAK. 25. TATTVAS. 10. 26. भूतादिर्निगूढकर्मकर्ता 33. SUÇR. 1, 310, 9. 13. MBH. 13, 1090 (n. ed. Bomb.). VP. 16. BHĀG. P. 5, 7, 2.

भूतादिक (wie eben) adj. 1) die Elemente und was darauf folgt WE-BER, RĀMAT. UP. 321. — 2) in Verbindung mit अहंकार so v. a. भूतादि 2. Verz. d. Oxf. H. 104, b, 26.

भूताधिपति (भूत + अ°) m. Herr der Wesen ÇAT. BR. 14, 7, 2, 24. WEBER, RĀMAT. UP. 305.

भूतात्तक (भूत + अ°) m. der Vernichter der Wesen, der Todesgott MBH. 7, 7926.

भूतायन (von भूत) m. pl. N. einer Schule Ind. St. 3, 277. fg.

भूतारि (भूत Gespenst + अरि) n. *Asa foetida* RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतार्त (भूत + आर्त) adj. von bösen Wesen gequält, besessen H. 491.

भूतार्थ (भूत + अर्थ) m. etwas in Wirklichkeit Geschehenes oder Vor-handenes, Thatsache, der wahre Sachverhalt: विरोधे गुणावादः स्यादनु-वादे ऽवधारिते । भूतार्थवादस्तज्ज्ञानादर्थवादस्त्रिधा मतः ॥ Cit. bei SĀJ. in der Einl. zu AIR. BR. und bei MADHUS. in Ind. St. 1, 13. भूतार्थं चैव पश्यामि एवं पुष्पितपादम् so v. a. einen wirklichen Baum R. GORR. 2, 103, 8. कथयामि ते भूतार्थम् ÇĀK. 3, 15. VARĀH. BRH. S. 1, 11. कः अद्या-स्पति भूतार्थम् Spr. 3888. 1338. भूतार्थव्याकृतिः सा हि न स्तुतिः परमे-ष्ठिनः RAGH. 10, 34. °कथन RĀĠAN-TAR. 1, 7. °वर्णन 10. भूतार्थानुभव Ku-summ. 46, 19. ÇĀMKE. zu BRH. ĀR. UP. S. 137. 201. भूतार्थास्तस्य विनश्यति dem geht das wirklich Vorhandene verloren Spr. 2036.

भूतार्म (भूत + अर्म) n. P. 6, 2, 91.

भूताली f. N. zweier Pflanzen: = भूपाटली und मुषली RĀĠAN. im ÇKDR.

भूतावास (भूत + आ°) m. 1) der Wohnsitz der Wesen, Beiw. Viṣṇu's MBH. nach ÇKDR. BHĀG. P. 3, 2, 9. 4, 11, 11. PAÑĀK. 4, 8, 10. Çiva's HARIV. 14900 (nach der Lesart der neuere Ausg.). — 2) der Wohnsitz der bösen Wesen, Bez. der Terminalia Bellerica Roxb. RĀĠAN. im ÇKDR. — 3) der Wohnsitz der Elemente, der Körper M. 6, 77 (MBH. 12, 12464). Spr. 2094.

भूताविष्ट (भूत + आ°) adj. von bösen Geistern besessen GĠOTIST. im ÇKDR. LALIT. ed. Calc. 81, 10.

भूतावेश (भूत + आ°) m. Besessenheit TRIK. 3, 3, 230.

भूतासन (भूत + आ°) n. der Sitz böser Wesen, N. pr. eines Zaubер- wagens KATHĀS. 44, 36. 184. 43, 364. 46, 31. 48, 103.

भूति (von 1. भू 1) f. Vop. 26, 183. oxyt. im RV., parox. in den ubri- gen Schriften VS. PRĀT. 2, 22. P. 3, 3, 96. auch संज्ञायाम् 174. a) kräfti- ges oder vollkommenes Dasein; Tüchtigkeit, Tuglichkeit; Gedeihen, Heil, Wohlsein, Wohlfahrt, Wohlstand; = संपद्, संपत्ति AK. 3, 4, 11, 72. H. an. 2, 184. MED. t. 41. = विभूते, विभव AK. 1, 1, 1, 31. HALĀJ. 3, 23. von den Commentatoren häufig durch ऐश्वर्य erklärt. दुष्ण इद्वृत्तिमूढम् RV. 1, 161, 1 (= प्राप्ति SĀJ.). प्रज्ञा पुष्टि भूतिमस्मान् धत्तम् (in den Hdschr. so betont) VĀLAKH. 11, 7. AV. 9, 6, 45. 10, 3, 17. 6, 9. 11, 7, 22. 8, 21. श्रि- यो मां धेहि भूत्यम् 12, 1, 63. आर्पुंश्च तस्य भूतिं च देवा वृश्चति ऋजितोः 4, 28. 44. VS. 18, 14. 30, 17. TS. 2, 1, 1, 1, 2, 5. TBR. 2, 3, 5, 5. ÇAT. BR. 11, 1, 5, 7. 12, 7, 2. PAÑĀK. BR. 17, 1, 8. KAUC. 20. 51. 74. 113. मयि भद्रं म- यि भूतिर्मयि श्रीः ÇĀMKE. ÇR. 5, 1, 10. PĀR. GRH. 2, 17. TAITT. UP. 1, 11, 1. सर्वतमभूतये zum Heil M. 3, 91. भूत्यै सर्वस्य 5, 39. अभावाय न भूतये ऽऽत्म- नः DRAUP. 3, 9. MBH. 1, 5613. 3, 1259. तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्धुवाणि BHĀG. 18, 78. ÇĀK. 79. RAGH. 1, 18. 2, 75. 10, 59. KUMĀRAS. 3, 76. Spr. 649. 1838. 3072. 3246. KATHĀS. 4, 84. °कीर्तन Verz. d. Oxf. H. 76, a, 11. °भावन Ind. St. 1, 302, N. अतनु° adj. Spr. 2136, v. l. अमृति Unheil, Unglück MBH. 1, 3105. 2, 2695. die Bod. Macht hat das Wort, wie es scheint,